

Sygn. akt. II K 270/18

1 Ds - 543.18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Twardzik

Protokolant: st.sekr. sądowy Małgorzata Imiłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – nikt

po rozpoznaniu w dniu 29.06.2018 w Brzegu

sprawy **B. J. (J.)** c. J. i A. z domu O. ur. (...) w B.

oskarżonej o to, że

w dniu 14 lutego 2018 roku około godz. 13:50 w B. (woj. (...)) przy ul. (...), dokonała kradzieży portfela z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz legitymacji rencisty oraz pieniędzy w kwocie 320 zł. na szkodę O. H. (1),

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

I. uznaje **B. J.** w ramach czynu opisanego w części wstępnej wyroku za winną tego, że w dniu 14.02.2018 ok. godz.13.50 w B. (woj. (...)) przy ul. (...) dokonała kradzieży dowodu osobistego O. H. (1) , tj. czynu stanowiącego **przestępstwo** z art. 275§1kk i za to na podstawie art. 275§1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy **ograniczenia wolności**, zobowiązując oskarżoną do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym,

II. uznaje **B. J.** w ramach czynu opisanego w części wstępnej wyroku za winną tego, że w dniu 14.02.2018 ok. godz.13.50 w B. (woj. (...)) przy ul. (...) dokonała kradzieży portfela wraz z legitymacją rencisty oraz pieniędzy w kwocie 320 zł na szkodę O. H. (1) ,tj. czynu stanowiącego **wykroczenia** z art. 119§1 kw w zw. z art.126 kw i za to na podstawie art. 119§1 kw w zw. z art. 9§1 kw wymierza jej karę **grzywny** w wysokości **200 zł** (dwieście złotych)

III. na podstawie art. 119§4 kw orzeka wobec B. J. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej O. H. (1) kwoty 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych)

Sędzia

II K 270/18

UZASADNIENIE

B. J. została oskarżona o to, że w dniu 14 lutego 2018 roku około godz. 13:50 w B. (woj. (...)) przy ul. (...), dokonała kradzieży portfela z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz legitymacji rencisty oraz pieniędzy w kwocie 320 zł. na szkodę O. H. (1),

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 14.02.2018 pokrzywdzona O. H. (1) przyszła do sklepu alkoholowo – spożywczego w B. .Miała ze sobą torebkę. Zakupiła 2 piwa i orzeszki, które schowała do torebki . Po zapłacie za towar portmonetkę włożyła do torebki .Nie zasuwiała torebki, bo była już za gruba .Najpierw wsadziła piwa potem portfel , a na nim orzeszki . W czasie, gdy dokonywała zakupów obok niej stała w sklepie oskarżona B. J. . Gdy pokrzywdzona wyszła ze sklepu i szła ulicą w kierunku domu , doszła do niej oskarżona , która wyszła za sklepu i schylając się w kierunku torby oferowała pokrzywdzonej pomoc w jej niesieniu . Pokrzywdzona odmówiła pomocy . Kobieta mimo wszystko szła cały czas za nią kilkakrotnie schylając się w kierunku torebki . Oskarżona weszła z pokrzywdzoną do klatki schodowej budynku , w którym mieszkała pokrzywdzona zadzwoniła pod nr 2 , nikt nie otworzył drzwi i wyszła drzwiami od podwórka.

Gdy pokrzywdzona przyszła do domu jej syn rozpakowując jej torbę zwrócił pokrzywdzonej uwagę ,że nie ma jej portfela, Pokrzywdzona wróciła do sklepu ,by tam szukać portmonetki , mimo, że była przekonana, że jej tam nie zostawia. Nie odnalazła portmonetki

W portmonetce miała m.in. 320 zł ,dowód osobisty oraz legitymację rencisty .

z torebki .

Dowód:

- zeznania świadka O. H. (1) k.4
- zeznania świadka M. C. (1) k.20-22
- protokół konfrontacji –k. 29-30
- nagranie z monitoringu k. 13

Oskarżona B. J. jest bezrobotną , wykonującą prace dorywcze z których zarabia ok 1200 zł miesięcznie ,jest rozwiedziona , ma 2 pełnoletnich dzieci , otrzymuje zasiłek z opieki społecznej w wysokości ok 300 zł ,nie ma majątku większej wartości

Oskarżona nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. Zaprzeczyła, aby po wyjściu ze sklepu poszła za pokrzywdzoną

Oskarżona była karana za przestępstwa i wykroczenia

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonej– k. 31-32
- dane o karalności -70

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonej B. J. w zakresie zarzucanego jej czynu nie budzą wątpliwości . Potwierdzone to zostało głównie osobowymi źródłami dowodowymi w postaci zeznań świadka –pokrzywdzonej O. H. (2) , która z całą stanowczością i przekonaniem zeznała , że wychodząc ze sklepu wychodziła z torebką, do której włożyła portfel z zawartością m.in. 320 zł ,dowód osobisty oraz legitymację rencisty, a w domu stwierdziła brak tego portfela. Sąd daje wiarę świadkowi w tym zakresie , jak też i co do tego, że w drodze ze sklepu do domu była nagabywana przez nieznaną jej wówczas kobietę, która usilnie chciała pomóc jej nieść właśnie torebkę , w której był portfel i w kierunku którego wielokrotnie w czasie drogi się nachylała . Z dużą dozą pewności można uznać, że to właśnie na tym, odcinku drogi pomiędzy sklepem a klatką schodową budynku zamieszkałego przez pokrzywdzoną doszło do kradzieży . Nagranie z monitoringu oraz zeznania świadka ekspedientki

M. C. potwierdzają, że oskarżona była w sklepie i dokładnie się przyglądała, co robi pokrzywdzona i zaraz po niej wyszła ze sklepu. Po ok. 30 min pokrzywdzona powróciła szukając już portfela.

Ciąg zdarzeń i zeznania pokrzywdzonej wskazują, że to właśnie oskarżona skradła jej portfel z zawartością 320 zł, dowodu osobistego oraz legitymacji rencisty.

Dokonując oceny kwalifikacji prawnej czynu Sąd miał na uwadze przepis art. 119 § 1 k.w. w obecnym jego brzmieniu, zgodnie, z którym kradzież mienia o wartości nie przekraczającej 1/4 minimalnego wynagrodzenia stanowi wykroczenie. Zgodnie z rozporządzeniem z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę... w 2018 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1747) minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi 2100 zł. Wobec tego czyn dotyczący mienia o wartości do 525 zł (1/4 w/w kwoty) stanowi wykroczenie z art.119§1 kw, a powyżej przestępstwo z art. 278§1 kk.

Skoro więc oskarżona dokonała kradzieży mienia o wartości nie przekraczającej kwoty 525 zł, to jej zachowanie w tej części wyczerpywało znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej polegające na kradzieży nie tylko pieniędzy w wysokości 320 zł, ale także legitymacji rencisty, wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw, natomiast kradzież dowodu osobistego – znamiona przestępstwa z art. 275 kk. Sąd wobec tego zmienił opis przypisanego oskarżonej czynu dopatrując się popełnienia tak jak wyżej wskazano wykroczenia przestępstwa.

Tut. Sąd podziela pogląd zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego -z dnia 15 września 2016 r. II KK 129/161, iż legitymacja emeryta (rencisty) nie stwierdza ani tożsamości danej osoby, ani żadnych jej praw majątkowych, o jakich mowa w art. 275 § 1 KK, jej kradzież nie może być zatem kwalifikowana jako przestępstwo określone w tym przepisie oraz, że w sytuacji, gdy w danym zachowaniu zarzucanym w akcie oskarżenia jako przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie z różnych przepisów ustawy sąd w toku przewodu sądowego stwierdza, w tym w wyniku zmiany ustawy, że część zachowania objęta owym zarzutem nie stanowi już przestępstwa, lecz jest wykroczeniem, a pozostałe fragmenty owego zachowania nadal mają charakter przestępstwa, to może on procedować do zakończenia tego procesu w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania karnego i orzec odrębnie w kwestii uznanej aktualnie za wykroczenie i odrębnie odnośnie do przestępstwa.

Dlatego też Sąd uznając, że kradzież dowodu osobistego spełnia znamiona przestępstwa z art. 275§1 kk (nie wypełniając znamion przestępstwa zarzucanego przez oskarżyciela także z art. 276 kk) po stwierdzeniu sprawstwa oskarżonej wymierzając jej karę za dokonane przestępstwo, orzekł karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżoną do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzając taką karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Uwzględniając rodzaj naruszonego dobra cudze mienie, stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawy.

Nie budzi wątpliwości, że oskarżona dopuściła się przedmiotowego występku umyślnie, z premedytacją obserwowała pokrzywdzoną, szła za nią, nagabując ją po drodze. Według pokrzywdzonej wielokrotnie schylała się w kierunku torebki, w której był portfel. Była więc świadoma co chce skraść i gdzie się to znajduje. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej zaliczono również fakt, iż czyn swój skierowała wobec osoby starszej stwarzając jej poprzez kradzież problemy natury faktycznej związane z koniecznością wyrobienia przez pokrzywdzoną nowego dokumentu w postaci dowodu osobistego.

W ocenie Sądu wymierzona kara ograniczenia wolności będzie dolegliwa dla oskarżonej, wiąże się bowiem z koniecznością podjęcia przez nią wysiłku fizycznego i powinna być w związku z tym bardziej odczuwalna w swoich regułach niż łagodniejsza kara grzywny. Kara ta spełni w ocenie Sądu również swoje zadania w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Daje sygnał do społeczeństwa, że takie zachowanie jakiego dopuściła się oskarżona nie

pozostaje bez reakcji i konkretnej kary . W razie braku podjęcia się wykonywania kary , kara ta będzie mogła być zamienioną na zastępczą- izolacyjną karę pozbawienia wolności .

Podobnie w zakresie kary orzekanej za wykroczenie kradzieży portfela wraz z legitymacją rencisty oraz pieniędzy w kwocie 320 zł sąd po uznaniu ze względów jak wyżej , że czyn z uwagi na skradzione przedmioty stanowi wykroczenia z art. 119§1 kw w zw. z art.126 kw i zgodnie z zasadą, iż w razie jednoczesnego orzekania o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń, wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę, Sąd uznał ,że podstawą wymiaru kary powinien być przepis surowszy tj. art. 119§1 kw .Sąd zdecydował się w tym zakresie orzec wobec oskarżonej karę grzywny ,aby i w tym zakresie oskarżona odczuła dolegliwość związaną z popełnionym czynem .Orzekając ten rodzaj kary Sąd miał na względzie przepis art. 10§1 kw i aby każda z kar podlegała rzeczywistemu wykonywaniu orzekł ją w innym rodzaju niż karę za przestępstwo . Oskarżona również w tym zakresie powinna odczuć dolegliwość, co najmniej finansową , jako sankcję za popełnioną kradzież.

Z uwagi na wniosek pokrzywdzonej Sąd nałożył na oskarżoną obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę równowartości skradzionych pieniędzy, o co wniosowała pokrzywdzona na rozprawie.

Sędzia

1 opubl. OSNKW 2016/11/78; Biuletyn SN 2016/11; KZS 2016/11/20,23,33; OSP 2017/10/98.